

JWA

EINAR RIIS

c/o Michelets vei 23 A

1324 LYSAKER

pr. Oslo, NORWAY

Frk. Anne Marit Nordahl,
Hatteberg St. hjem 426/28
5035 Sandviken,
Bergen.

Du var i Gulating da vår sak pågikk der, fra 28 febr. i år.

Du virket plenty gløgg og kvikk nok, til student å være (?).

Den saken vi var i, i Gulating, da, var en del av en meget, meget større sak. Det forstod du sikkert.

I den samlede sak, er det slik jeg må vurdere det, avsagt mellom 10 og 15 justismordssaker mot oss. Og slikt kan vanligvis og normalt bare være mulig, hvor staten, med regjering og stortingsfolk og dommere, rettsvesen, er hovedaktørene, selv om godt bortgjemt bak kulisser og dyktig utpønskede kamoufleringsmanipuleringer.

På et sted i dette maktspeillet, er det helt klart at en person, et menneske, har fattet et vedtak om at vår formue skulle fratras oss, og at vi skulle ofres, og jeg vil tro, for all tid, til vår dødsdag.

Hvor store beløp i 100 mill kr klassen oppover til milliardklassen, skal flyttes mellom verdens største bank, for avvergelse av konkurser, likvideringer, så må pengeoverføringer være endelige, ubrytelige, ikke omstøtbare, for ellers ville verdens finanssystemer og bankvesen, bryte sammen. Slik anser jeg at det også må ha skjedd i vår sak. Enten Trygve Brattli eller Gro i 20 år derefter, så har en person, et kontor, en instans et organ ett eller annet sted fattet det ubrytelige, ugjenkallelige vedtaket, at Riiss formue skal fratras ham og hans familie og på helt ubrytelig basis, på livstid, og selv om det vil kreve rettsvesenets involvering / bruk av rettsvesenet og der igjen, inkludert Norges Høiesterett. Før det, kan storting og stortingets finanskomitee, har gitt grønne lys. Tverpolitiske lys, som Einar Førde har sagt til mig.

For å vinne i en kamp med slike krefter i bildet har jeg små sjanser, om jeg ikke får hjelp, en gang i blandt. Det er først nå i 1996, at jeg har fått opplysninger jeg har kjempet for siden 1974/1975.

På dette tidspunkt, i 1996, var Riis mangemillionær.

Og det vanskeligste, er alltid, at ingen vil fortelle meg noe, fordi de vet at jeg er ubestikkelig og uredd, og gir meg aldri. Derfor er jeg den aller siste, folk som vet noe, ønsker å betro seg til. Eller de vil fortelle, men mot pengebeløp, som vi ikke har å bruke, mere enn til mat og knapt nok det.

Riis forsøker å infiltrere det juridiske miljøet i landet, ved å hyre inn en intetanende studene. Det hele begynner her.

Jeg vet at andre, totalt utenforstående mennesker hører og overhører å får vite, saksdetaljer om vår sak, fordi at personer som vet, snakker uten å vite at detaljene er ledd i slik efterforskning som jeg arbeider med.

Det har vært på tale å finne en samarbeidsform med en kvinnelig jus student i Oslo, men hun har nettopp gitt beskjed at hennes ide å bruke saken til hovedoppgave, er blitt avvist av ansvarlig instans.

Riis fortalte aldri om henne eller Nordahl, eller om noen andre han hadde forsøkt å "engasjere" som spioner.

Det forstår jeg i og med at Universitetet i Oslo, har hatt både Brækhus, og Lødrup og Eckhoff, Andenæs, Batholm etc. mer eller mindre involvert og flere h.r.dommere, som Dolva, Åsland, Sinding, Hellesylt og flere.

Det store spillet til Amelia og Einar; benytte en student som intetanende åte

De avisartiklene som nylig har stått om dommere og intimforbindelser til hradv i Oslo, gjelder et hav av hradv. som vi har hatt engasjert eller som har vært imot oss mens vi nu ser og forstår, at der har vært intimforhold, mange steder.

Spion-oppgøret materialiseres

Hvad jeg ønsker å foreslå til dig, er ganske enkelt om du i dine studier, i tiden fremover, hele tiden kan ha et eller begge øre og øine åpne, slik at hver gang du er i involvert miljø, at du viser, røber en interesse for de juridiske aspektene i Rekstens saken, eventuelt med tanke på en fremtidig hovedoppgave. Og at hvor professorer, lærere med innsikt er i nærheten, at du maksimalt diskret forsøker, innimellom å finne frem, til hvem som fattet vedtakene å få reddet Reksten fra konkurs i hvilket regj.organ, hvilken person, når og de intimere detaljer om Icelandic svindelen, og om overgrepet mot Riis familien og om Statens oppkjøp av Rekstens aksjene for 200 mill kr. Dette er alt sammen 3 sentralte saker, som alle også er knyttet intimt til hverandre og hvorfor/hvorledes pengeforbrytelsen mot oss blev utpønsket, av hvem og når.

Vi er fravindlet alt, men hvis vi noen gang vinner frem, så vil vi kunne betale dig godt og kanskje til ett eller annet tidspunkt i fremtiden kan slik betaling fra oss, vise sig å være en enorm hjelp i en din fremtidig krise situasjon. Slikt vet man aldri.

Her beskriver Einar fremtiden for Nordahl dersom hun bistår familien og blir avslørt. Den "Krise situasjon" Einar beskriver er den situasjon han satte meg i, og som han åpenbart hadde lyst til men ikke klarte å sikre før han ble drept.

Einar VISSTE

Å lage en hovedoppgave var altså bare et middel for å lokke frem informasjon om hvem som sto bak uretten mot Riis. Min avhandling og mitt engasjement var altså bare et lokkemiddel for familien Riis. Vi var spioner uten å vite om det.

Jeg anser nær 100% utelukket at noen vil noen gang, gi mig slik opplysning, det her gjelder. Det er taushetsplikt på og hemmelig stemplede papirer og Gro Harlems egne notater, skal visstnok ha blitt lagt inn i Riksarkivet, med påbud om ingen insyn, før om 40 år !

Det er mange personer i Bergen som var involvert i redningen av Reksten fra konkurs, og mange av disse, er det helt klart at vet deler av de innerste aksjoneringene, vedtakene som hjalp Reksten fra å bli slått konkurs, spesielt onsdag 30 april 1975 eller da 2 dager etter at Staten, regjeringen, Norges Bank, med DNC, Hambros, Rederforbund, hradv. Ole Lund, og 4,5,6 dommere ordnet istand med å frata oss vår nær 100 mill kr. formue, for nettopp å få den kanalisert over i Rekstens lommer, slik at Hilmar igjen, kunne kanalisere pengene over til Hambros og 10/15/20/30 syndikatbanker i Rekstens 300 mill doll Palmerston lån, i tid, dagen før konkursfristen fra Hambro og syndikatbankene utløp, den berømte onsdagen 30. april 1975.

Jeg tror ikke jeg tar feil, når jeg sier som 74 åring med 40 års erfaring i rettssaken i norske rettssaker, at " etterforskning etter saksbevis, sannhetsdokumenter, sannhets opplysninger " er egentlig den aller aller alvorligste, og viktigste delen av de fleste rettssaker og domsavgjørelser.

Det er bevisene som svindlerne, kjeltringene, har gjemt bort, skjult, fortiet, underslått og de falske dokumenter og opplysninger som alltid presenteres av lovbrysterne, som det er forsvarsadvokatens hovedoppgave å finne frem til, og som til slutt avgjør domskonklusjonene. Det er lovanvendelsen i sammen med de nye saksbevisene, som gir utslagene.

For dig derfor å trene opp øiet, øret, luktesansene som et ledd i nettopp å snuse op de drepene avgjørende bevis, er av enorm betydning, for den som har ambisjoner om å bli " en virkelig spissadvokat " og en gnist her, men jeg jeg så i din adferd.

La mig vite, om saken kan ha interesse for dig.

Noe annet enn å ha øine, øre åpne, samt å kunne stille **maksimalt uskyldige spørsmål** i riktige øieblikk til viktige personer, er egentlig alt som kreves. Saken vil ta tid, men bedre at tid går, enn at svarene aldri kommer frem.

Når mener du at du vil være ferdig advokat ?

Klar til å kunne føre en sak for domstolene, og når klar for å føre saker for H.r. ?

Takknømmelig for svar ved leilighet,

Vennlig hilsen, 21. august 1996. ons 113

Amelia og Einars spion, en uskyldig dame som åpenbart ville risikere liv og karriere

Fikke Einar napp? Ble Nordahl engasjert som Riis' spion? Jeg fikk aldri høre ett ord om dette opplegget, men jeg er interessert i å komme i kontakt med Nordahl og alle andre studenter som er blitt kontaktet og evt engasjert av familien Riis.